

ди името отъ заправени тамъ кжци около прѣдишна воденица (дерменъ) и чифликъ кждѣ 1835 г., а сливенското Дерменъ-Дере (водениченъ потокъ, рѣка) — отъ това, че частъ отъ разпилѣнитѣ жители на близката до него „касаба“ се заселватъ около воденицата на нѣкой си Дѣдо Стоянъ Сърхоолу, прѣдишенъ робъ на заимъ Дандикъ. Но което е по-важно пакъ съгласно горното прѣдание, поменатиятъ карамански турчинъ или по-скоро неговитѣ наслѣдници полагатъ основитѣ на 12 еснафски дюгеня на мѣстото на днешния Аба Пазаръ, вѣроятно между Шадрафана и днешната черква Св. Димитъръ, дѣто дѣйствително е била най-старата частъ на сливенската Тъмна или Покрита Чаршия. Тоя фактъ ни дава интересното начало на сливенската чаршия, по-рано пазаръ, какъвто въ ориента обикновено е ставалъ на края на града или нашироко, отворено мѣсто. Именно такъвъ площадъ на врѣмето си е прѣдставлявало мѣстото около „Шадрафана“. Вече самитѣ двѣ имена на това пространство: Аба Пазаръ и Тъмна, Покрита Чаршия, ни говорятъ, че сливенскиятъ промишленъ пазаръ е ставалъ на отвореното мѣсто при Аба Пазаръ, което име, като по-старо, се съединява по-послѣ съ това на чаршията, бидейки първомъ между Шадрафана и черквата Св. Димитъръ, а по-послѣ продължена и на югъ отъ Шадрафана, къмъ днешния малъкъ паркъ до Куруча и подъ голѣмия мостъ.

Въ подкрѣпа на прѣдположението, че Кумлукътъ е билъ заправенъ, или по-скоро оползотворенъ най-напрѣдъ отъ турци, служи фактътъ, че и до днесъ въ западниятъ му край къмъ Асѣнювското устие живѣятъ нѣколко турски фамилии. Изолирането имъ въ тоя кжтъ се обяснява главно съ заселването имъ тамъ за да наглеждатъ и палятъ старитѣ турски воденици и бахчи.¹⁾ Най-старата българска частъ на Кумлука е покрай рѣката, около улицата Йовчоолу и бояджийскитѣ наоколо дюгени. Въ сѣщия тоя край сж домоветѣ и на по-заможнитѣ кумлучани. Сливен-

¹⁾ Че Кумлукътъ е най-новата частъ на робствения Сливенъ, се види отъ това, че този кварталъ на турски се наричалъ още и Ени Махале (Нова махала, както твърди стариятъ сливенски мюфтия Хюсеинъ Ефенди.